

27.67x25.63	1/10	עמוד 40	סופשבוע - מעריב	14/03/2014	41552242-5
קרקס שודדי הקריבי - 39832					

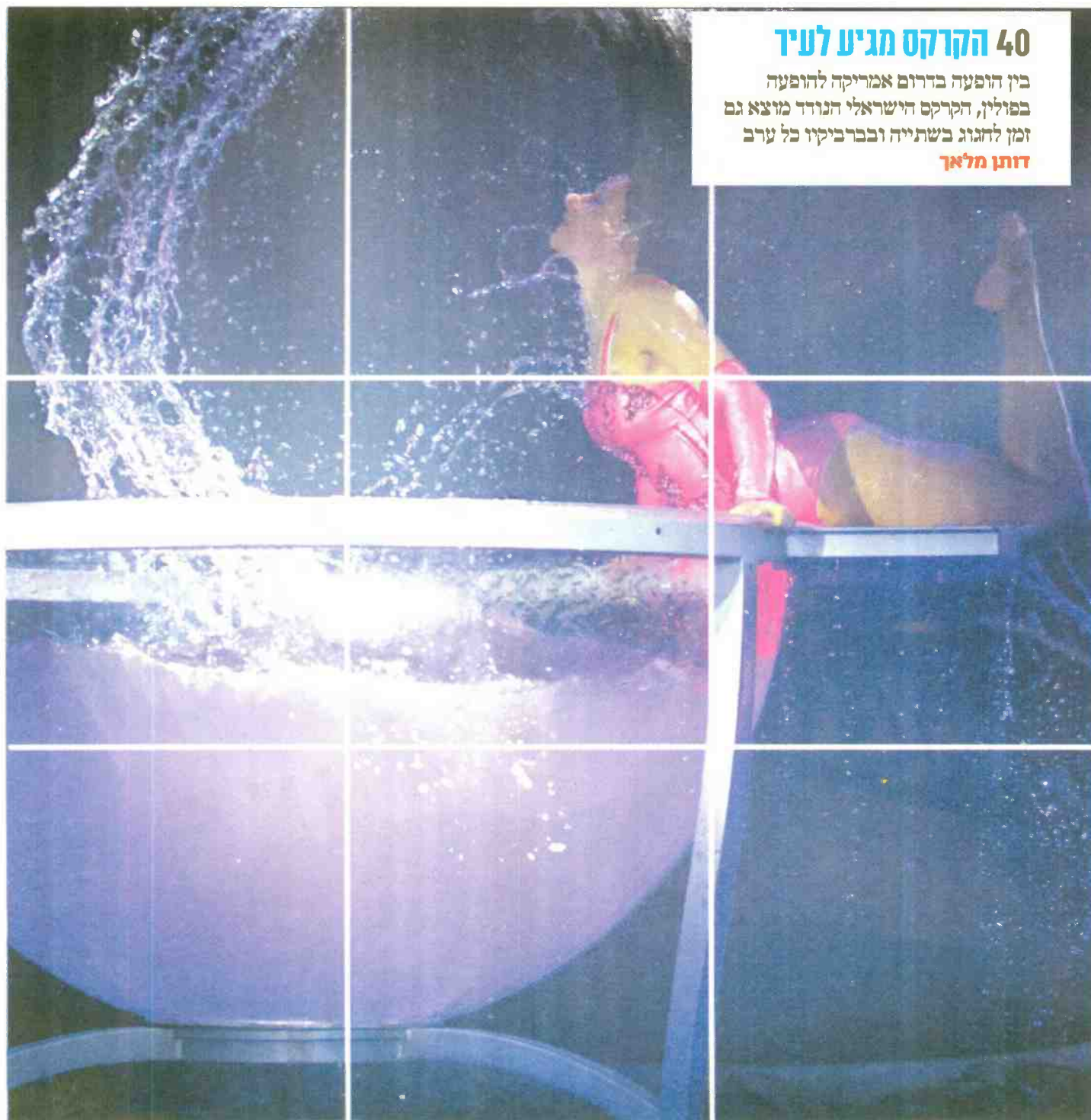
בין תאוות נדודים לגעגועים הביתה, בין רגעים קצרים של תהילה ליומיום האפרורי, בין חיים ומוות. דותן מלאך בילה עם הארגנטינאים, הפולנים, הסינים והקולומביאנים שמרכיבים את הקרקס הישראלי, ולמד לפוצץ בלון בחץ וקשת בעזרת הרגליים בלבד. לפחות תאורטית

על חבל זק

דותן מלאך + צילום: אריק סולטן

19.81x28.19	2/10	41	עמוד	סופשבוע - מעריב	14/03/2014	41552236-8
קרקס שודדי הקריבי - 39832						

צילום: אריק סולטן

לוליטה עשתה שפגט בין שמים
לארץ והצליחה לא לחטוף חצים, הקובוס
עופכו באוויר ולא הפסיקו לרקוד ולחייך,
והליצנים הפעילו את הקהל

41552247-0	14/03/2014	מַעְרִיב - סופשבוע	עמוד 42	3/10	23.71x32.97
קרקס שוודי הקריבי - 39832					

ושך יורד על יצי-
עי הצופים באוהל
המרווח, ופנסים
נדלקים ושוט-
פים את הבמה
באור. בקצה
הרחוק שלה,
בגובה של

כמה מטרים טובים מעל פני האדמה, מר-
פיעים שלושה צעירים דרום-אמריקנים
שיתחילו בעוד רגע ללכת על כבל עשוי
פלדה, באורך מטרים רבים, המתוח לרוחב
הבמה. מוזיקת סלסה מתחילה להתנ-
גן והשלושה חוצים את הכבל בהליכה,
בעזרת מקל ארוך שמסייע להם לשמור
על שיווי משקל. הם רצים, קופצים זה
מעל זה, הולכים קדימה ואחורה, פעם
עם כיסוי ראש להסתרת העיניים ופעם
עם כיסא, שעליו מתיישב - ואחר כך גם
עומד - אחד מהם באמצע הכבל, כאילו
כלום. תחתיהם אין שום רשת שתגן מפני
נפילה, ורק מי שמדלג מעל חברו מחבר
את עצמו למנגנון שאמור לעזור לו במק-
רה של תקלה.

ביציעים עוצר הקהל את נשימתו, גם
נוכח הביצוע וגם מחשש שמשוה הולך
להתפספס. "יש רגעים שמרגישים פחד
אבל בדרך כלל לא", מספר הקטור גר-
סיה רמירז, בן 25 מקולומביה, בסיומה של
החזרה הגנרלית של "קרקס שודרי הקרי-
ביים", מופע שעלה בשבוע שעבר בחיפה
ויטייל ברחבי ישראל בעשרת החודשים
הקרובים. "המשפחה שלי עצובה בכל פעם
שאני נוסע, בגלל המרחק הגדול והסכנה
שכרוכה כמה שאני עושה, אבל זו העבודה
שלי. אין מה לעשות".

הלול הנודר

כמה ימים לפני הופעת הבכורה, מתחם
הקרקס הומה מהכנות אחרונות. באר-
פן מסורתי מתחיל סיבוב ההופעות בארץ
בחוצות המפרץ, בתוך אזור צפוף שמצדו
האחד כביש סואן ומצדו האחר קניון גדול
וסניף של רשת מזון מהיר, המשמש את
אנשי הצוות כאופציה מועדפת לשימוש
בשירותים ולחיבור לאינטרנט האלחוטי.
"אנחנו צריכים מתחם בגודל של ארבעה
דונם, וראשי ערים רבים הולכים לקראתנו
מבחינת העלויות כדי שנוכל להגיע", מס-
ביר קופי. "מתחם כזה עולה לנו בין 7,000
ל-15 אלף שקל לתקופה שאנחנו שוהים
במקום".

במופע החדש כלולים השנה כ-30 מופי-
עים מדרום אמריקה, סין, רוסיה, בלארוס
ופולין. כולם גרים יחד, בדרך כלל בזוגות,
במתחם אפרורי של קרוונים צנועים למדי,
שממוקם מאחוריי אוהל המופעים. בכל
מבנה יש ציוד בסיסי, מיטה זוגית או מיטת
קומתיים, כיריים חשמליים לבישול עצמי
ומעט מאוד מקום לזוו. במרחק הליכה עומד
לרשותם מבנה לבישול רציני יותר, מבנה
למקלחות, שתי מכונות כביסה ושירותים
כימיים.

לרגע קשה להאמין שאנשים באמת חיים
כך בשנת 2014; העולם הקסום שכולנו מד-
מיינים למשמש המילה "קרקס" רחוק מאוד
מהמציאות הסיופית, היומיומית. "מצד

"האמנים מרוצים".
אנה פיליפובסקה
לפטריק ניקיאן
באקרובטיקה
אווירית (משמאל
למטה: לפני
ההופעה), וקיו בינג
בינג בפעולה

פטריק ניקיאן (בתמונה עם
זוגתו אנה פיליפובסקה):
"בפולין לא אוהבים קרקסים.
מבחינת האנשים מדובר בעיסוק
ברמה נמוכה. כאן, בישראל,
אחת המטרות שלנו היא לטייל,
ובמיוחד בירושלים ובנצרת"

הפקות" ונחו עיסוק רב שנים במוזיקה
ובטלוויזיה והחלו להפיק בכל שנה מופע
קרקס המשלב וירטואוזים מרחבי העולם.
"אין היום קרקס במובן המסורתי של המי-
לה", מסביר דורון "קופי" עציוני, ממפיקי
המופע. "יש מפיקים, ויש להם אוהל וצ-
יוד ותוכן שמשתנה משנה לשנה. זו ניהש
עולמית קטנה שמונה כמה אלפי אנ-
שים, והפכנו לחלק מהקליקה שלה. זאת
התמכרות".

במשך שלושה חודשים בשנה נוסעים
קופי ושותפו יענקל'ה נאמן מסביב לער-
לם לצפות בפסטיבלים, תחרויות ומופעי
קרקס, במטרה למצוא כישרונות חדשים
שיופיעו במופע הבא. "בכל מקום שאנחנו
מגיעים ושומעים שאנחנו ישראלים הופ-

שלהם נחשב למסוכן, ובמהלכו נודים
לכיוונה של מושקובה מגוון חצים במהי-
ריות גבוהות ומזוויות שונות. "בהתחלה
פחדתי מאוד, אבל למדתי לסמוך על אנ-
טון", היא אומרת. לה עצמה יש עוד קטע
במופע, שבו היא מבצעת תרגיל אקרוב-
טיקה מרשים בתוך כדור שקוף בגובה של
10 מטרים מעל פני האדמה. "אני סובלת
מפחד גבהים", היא מודה. "עברו כמה חר-
דשים של עבודה על הקטע שלי עד שירד
מפלס הפאניקה".

קהילת המכורים

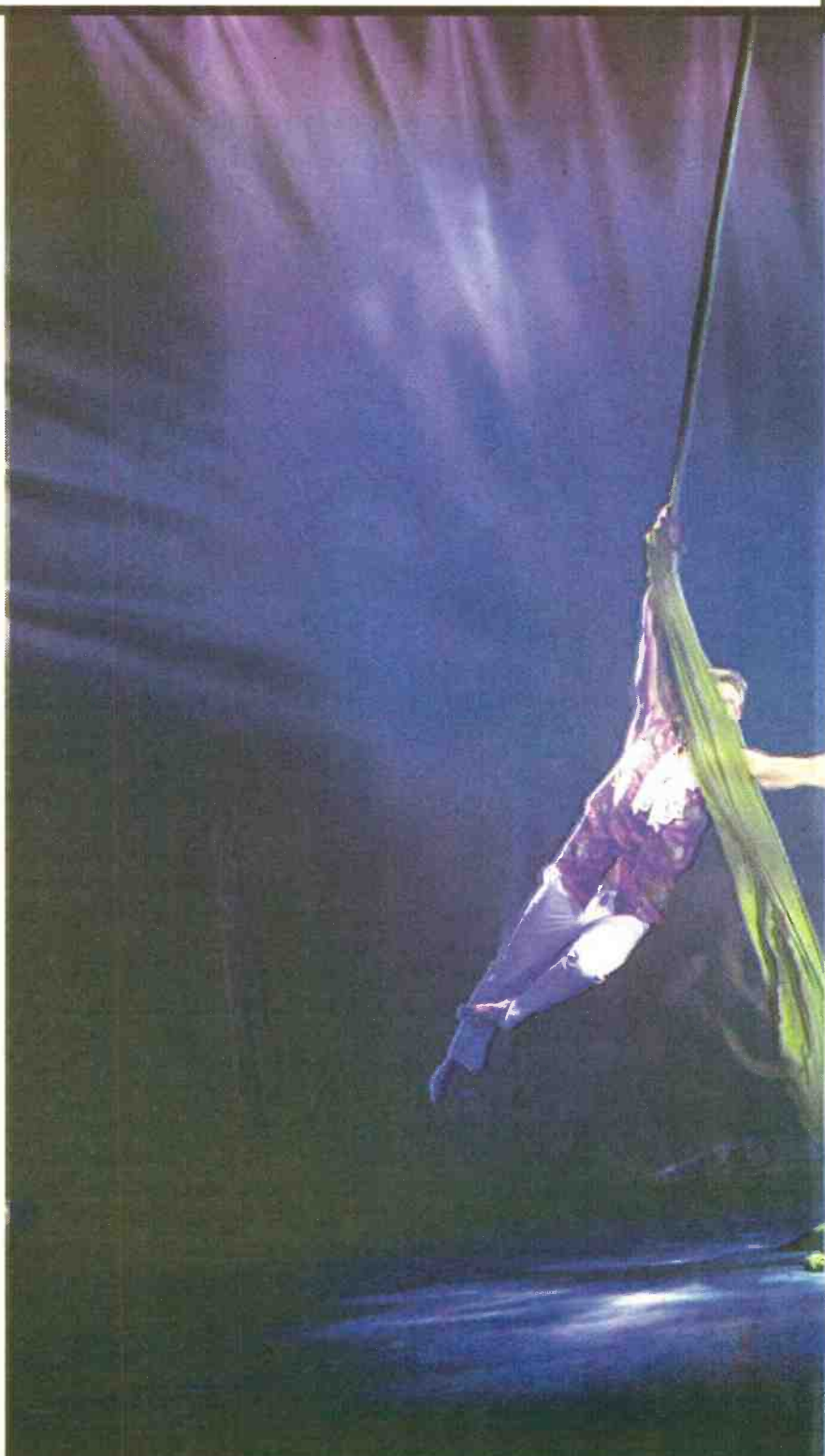
ישראל, כך מתברר, תפסה בשנים הא-
חרונות מקום טוב במפת הקרקסים העול-
מית. המגמה הזו תפסה תאוצה כשב"טבת

אחד, אני שונא את זה שעד שכבר מת-
רגלים למקום אחד, בכל פעם צריך לארוז,
לפרק ולעבור. מנגד, אני אוהב לפגוש אנ-
שים חדשים, שפות ותרבויות", אומר אנטון
פופאזוב, בן 53 מרוסיה, שנולד לזוג אנשי
קרקס ונודד כל חייו מחוזה לחוזה. "הגורל
בחר בשבילי את חיי עוד לפני שנולדתי.
אני הייתי חלק מתופעת הלול הנודר", הוא
צוחק.

לקרקס הוא מגיע עם מופע חץ וקשת
נדיר במיוחד: רק שלושה אנשים בעולם
מבצעים אותו. "במשך שנים עסקתי בא-
קרובטיקה אווירית אבל אז נפצתי ולא
יכולתי להמשיך", הוא מספר. "זה היה
מבלבל מאוד כי קרקס זה כל מה שאני
יודע לעשות, וחששתי ממה שיהיה בע-
תיד. בסופו של דבר הלכתי לכיוון החץ
והקשת".

פופאזוב הפך לאחרונה לסבא כשנכד
נולד לבנו העובד בקרקס במלון "סיוז
פאלאס" בלאס וגאס. את מופע החץ והק-
שת שלו מלווה בת זוגו, לוליטה מושקובה,
יפהפייה בת 28 מבלארוס, שמגיעה מעולם
ההתעמלות האמנותית. במשך שבע שנים
היא הייתה חלק מקרקס בלט, וזו הפעם
הראשונה שהם מופיעים יחד. המופע

27.14x33.81	4/10	43	עמוד	סופשבוע	14/03/2014	41552248-1
קרקס שודדי הקריבי - 39832						

חימנה שירלבי (בתמונה למטה): "הדרך היחידה לזוגיות בחיים כאלה היא להכיר מישהו שעובד בקרקס, ולנדוד איתו". לאחרונה היא הפכה לסבתא מבתה בת ה-17. "היא חיה איתי עד גיל 13, אבל אז הגענו לקרקס שאסר על כניסת ילדים"

לו זה חלק מהתרבות, וגם הרבה קהל ערבי שמגיע. אנשים אוהבים קרקס, אנחנו משתדלים למכור כרטיסים במחירים עממיים, ובשביל רבים זו כבר מסורת, לבוא אלינו פעם בשנה."

למה אין וירטואוזים ישראלים במופע? יענקל'ה נאמן: "הלוואי שהיו ישראלים מספיק מקצוענים כדי להשתתף במופעים שלנו, אנחנו נשמח מאוד לפרגן להם. הבעיה היא שאם כבר יש מישהו, הוא מתקשה להתחייב לכל התקופה ותמיד יש לו אילורי צים של חגים ומשפחה."

כניגוד לשנים עברו ולקרקסים אחרים בעולם, בשנותיים האחרונות החליטו בהפקה לבנות למופע סיפור מסגרת, שדורש מהמשתתפים להפגין גם יכולות משחק. "זה אתגר לעבוד איתם על הפן התאטרלי, כי אמני קרקס בדרך כלל לא אוהבים לציאת מהמשיבצת שלהם", אומר הכריאוגרף אלדר גרויסמן בן ה-30, שמביים זו השנה השנייה את המופע. "אבל בדרך כלל, אחרי ההופעה הראשונה ומחאות הכפיים, כולם מבינים שזה תורם לאקטים הקרקסיים עצמם והכל הופך למעניין יותר גם בשבילם."

"בכלל, אני אוהב מאוד את המשמעת

כיום אותנו מיד לאורחי כבוד, והוזמנתי כבר לשפוט בשני פסטיבלי קרקס", מספר קופי, "בנינו לעצמנו שם טוב, האמנים מרוצים וזה מתגלגל."

בעשרת החודשים הקרובים יבקר הקרקס ב-12 ערים בישראל, והוא צפוי להציג 280 פעם באוהל ובו 1,260 כיסאות; בסופי שבוע ובחגים צפויות להתקיים גם שלוש וארבע הצגות ביום – לצד ימי מנוחה ללא פעילות פרט לאימונים. שכר המשתתפים נע בין 1,500 דולר לחודש ועד ל-10,000 למופע החץ והקשת היוקרתי. "עלות ההשקעה של סיבוב כזה היא כמה מיליוני שקלים", מסביר קופי, "מעבר לשכר האמנים אנחנו משלמים 11 אלף שקל לאשרת עבודה לכל אחד מהם, ביטוח לאומי למקרה שיהיו תאונות – והיו כאלה בעבר. יש כאן גם גנרטור שעובד מסביב לשעון, מים זורמים חופשי, וצריך לשאוב את השירותים פעם בכמה ימים. יש גם אינסוף דרישות ביוורקטיות מצד מכוני התקנים, משרד הבריאות והמשטרה. מדובר בהוצאות אדירות."

אתם מצליחים להחזיר את ההשקעה? "בדרך כלל כן, למרות שאף אחד לא מתעשר פה. יש הרבה קהל רוסי, שבשני-

"אם אני לא מצליח להעביר את מה שאני רוצה בעזרת מילים או עם עזרה בתרגום שאני מקבל, הדגמות ותנועה תמיד פותרות את הבעיה."

כולל הכלב

סיפור המסגרת שעוטף את המופע פשוט למדי: אי קסום ובו אוצר אכזר, שעליו שומרים הנסיך והנסיכה מפניהם של הפיראטים

ומוסר העבודה של אנשי הקרקס. הם פועלים בתחושה של חיים או מוות, ומבחינת תי זה מעביר מסר של מצוינות לצעירים, שרואים שצריך לעבוד קשה אם רוצים להגיע לרמה גבוהה, להצליח ולהופיע ברחבי העולם."

עד כמה קשה לביים אנשים שרובם לא יודעים אנגלית, ולהעביר להם את רצונותיך?

26.78x32.31	5/10	44	עמוד	סופשבוע	14/03/2014	41552250-4
קוקט שודדי הקריבי - 39832						

יש הרבה קהל רוסי, שבשילו זה חלק מהתרבות, וגם הרבה קהל ערבי שמגיע. צוות הקרקס, אנה בפעולה, וחואן קטיובה מאחורי הקלעים

אנטון פופאזוב, 53, נולד לזוג אנשי קרקס ונודד כל חייו. "אני שונא את זה שעד שכבר מתרגלים, צריך לעבור. מצד שני, אני אוהב לפגוש אנשים חדשים, והגורל בחר בשבילי את חיי עוד לפני שנולדתי"

ענק. "הקושי הגדול בתרגיל הוא העובדה שצריך להפגין גמישות ואלסטיות גבוהה. אני הראשונה מפולין שמבצעת אותו אי פעם", היא מספרת. "בפולין לא אוהבים קרקסים. מבחינת האנשים מדובר בעיסוק ברמה נמוכה", מוסיף פטריק ניקיאן, בן 27, בן זוגה של אנה, שלוהק כמוזן לתפקיד הנסיך ומבצע

המרושעים. את תפקיד הנסיכה מגלמת אנה פיליפובסקה, בת 27, יוצאת נבחרת פולין בהתעמלות, שזכתה ב-2009 במדליית כסף באליפות העולם בבלגיה ב"ספורט אקרוב" טיקס". מאז הספיקה לזכות במקום השלישי ב-I got talent הפולנית ולהפוך לסלב מקומי. בנאמבר המוביל שלה היא מציגה תרגיל אקרובטיקה מרשים בתוך כדור מים

בהופעה תרגיל ובו הוא מתגלגל בתוך חיי שוק ענק. בנוסף הוא משתף פעולה עם אנה בקטע אקרובטיקה אווירי. "אחת המטרות שלנו היא לטייל בישראל, במיוחד בירושלים ובנצרת", הוא אומר ומציג בפניי שלל מפות של ישראל וחיפה.

לקרקס מגיעה גם משפחת נאבאס מסני טה דומינגו שבאקוודור. אב ושתי בנותיו, דור חמישי לאנשי קרקס, שהגיעו מחוזקים בטובי, כלב ביגל חמוד שבשילו זהו סיבוב הופעת הקרקס השלישית. "לפעמים אנחנו רבים, אבל רוב הזמן הכל בסדר", הם עונים משועשעים כשאני מתעניין איך מסתדרת משפחה נודדת יחד. האב ראול, בן 50, מסתובב כבר 40 שנה בקרקסים. הוא החל בנהיגה על אופנועים וברכיבה על סוסים, ובהופעה הנוכחית הוא מחזיק על כתפו וראשו מוטות ברזל צרים וארוכים, ובנותיו מטפסות עליהם ומבצעות תרגילים אקרובטיים באוויר. הבת הגדולה אלחנדרה, רק בת 24, מו-

פיעה עם אביה כבר 18 שנה. "אני אוהבת את זה. מבחינתי החיים האלו מובנים מאליהם ואני גם רואה את עצמי מגדלת משפחה בצורה הזו בעתיד", היא אומרת. אחותה סטפני, בת 21, מופיעה עם אביה מגיל 9, ובין השאר מפוצצת בהופעה בלון בחץ וקשת בעזרת הרגליים בלבד, כשהיא עומדת על שתי ידיים. "אלה החיים שלנו, ואנחנו רוצים לעשות את זה לתמיד. בבית אנחנו משתעממים מהר. אנחנו אוהבים לנדוד", היא אומרת.

השתיים למדו במשך השנים עם מורים שעבדו בקרקסים, מה שלא עזר להן לרכוש ולו כמה מילים בודדות באנגלית. באקוודור מחכות להן אם המשפחה ואחות נוספת, שלא מעוניינת להיות חלק מהמסורת המשפחתית.

אחד האתגרים הגדולים של חברת ההפקה הוא להטיס לישראל את כל הציוד שנדרש למבצעים. "הציוד של החץ והקשת עדיין תקוע במכס, ויש גם ציוד בא-

26.48x32.94	6/10	45	עמוד	סופשבוע	14/03/2014	41552251-5
קרקס שודדי הקריבי - 39832						

דניאל מזגה מצוות התכעול: "אלו ימים ארוכים, ולפעמים אין אפילו זמן לאכול. אם יש גשם זו בעיה, רוח - בעיה. כבר היה לנו מקרה שמים הציפו את האולם. גם כשאני בחופש אני חושב על הקרקס"

שכולם תרגלו את קטע הפתיחה עלה הצמד הסיני לתרגל ולתזמן את הקטע שלו, בזמן ש"במבי" (אבי יונה בואנו), אגדת תאורה מקומית, מכון עליהם פנסים, והמוזיקה שערך חגי אלקיים מתנגנת ברקע. חברי הצמד הם קיו בינג בינג בן ה-24 וצ'י לונג בן ה-27, שמגיעים ממחוז חביי שבסין, הידוע כאזור המפורסם ביותר בעולם בייצוא אקרובטים.

"במחוז שלנו בכל משפחה יש מישהו שעוסק באקרובטיקה. בשאר הפרובינציות זה נדיר מאוד", אומר קיו, בעזרתה האדיבה

ויש לי ילד קטן. הכרתי את אשתי בפייס בוק כשהייתי בישראל, וכשחזרתי לרומניה נפגשנו. היא הייתה איתי פה תקופה, אבל עכשיו היא לא יכולה לבוא כי זו לא צורת חיים טובה בשביל תינוק. במהלך החודשים הבאים אני מתכוון לנסוע פעמיים הביתה, לשבוע וחצי בכל פעם, אבל קשה לי לדעת עכשיו מה יהיה איתי בעתיד".

שאלה של כבוד

החזרות לקראת המופע, שנפסקו בלילה הקודם בשעות הקטנות, מתחדשות. לאחר

כבר היה לנו מקרה שמים הציפו את האולם. אין מה לעשות, גם כשאני בחופש אני חושב על הקרקס".

האזור שבו חיה הקבוצה הרומנית, בסמוך לאוהל, הוא המסודר והמאובזר ביותר במתחם. הקונטיינר של דניאל מעוצב בצבעי דגל ברצלונה, ועל זה של כריסטיאן מונחת צלחת לוויין שרכש לכבוד משחקי המונדיאל ביוני. השמועות מספרות על חגיגות מרובות, שכוללות בריקיו ושתי ייה בכל ערב.

"ההתחלה של כל הפקה לחוצה, אבל כשהופעות כבר רצות הדברים נרגעים", מודה דניאל. "אנחנו מוכנים שעתיים לפני כל הופעה, אבל חוץ מזה אוכלים, שותים ונהנים. החיים בישראל טובים, מוגה וויר מצוין ואני מרגיש פה כמו בבית. אנחנו מכירים כל פינה בארץ. אין מקום שלא טיילנו בו".

ועדיין, המרחק מהבית לא מקשה? דניאל: "לי קשה יותר עכשיו, כי אני נשוי

מסטרדם ובפולין שאני עוד לא יודע איך אני מעלה אותו על המטוס, אבל כמו תמיד, בסוף יהיה בסדר", אומר קופי.

אתגר גדול אחר הוא להעביר את הקרקס ממקום למקום ולשמור על בריאותם ושלמותם של המשתתפים. "בתוך שלושה ימים מהרגע שיוצאת מכאן שיירה של 18 משאיות ומאה טון ציוד, אנחנו כבר מוכנים במקום הבא עם אוהל קרקס עומד", הוא אומר.

על הנס הקטן הזה אחראי צוות של עשרה פועלים רומנים, שמנהלים בידי האחים דניאל וכריסטיאן מזגה, שעובדים כבר חמש שנים בארץ אחרי שעברו זמן דומה בקרקסים באיטליה. "העבודה הקשה ביותר היא המעבר ממקום למקום. אלו ימים ארוכים, מלאים בעבודה, ולפעמים אין אפילו זמן לאכול" מספר דניאל, שיחד עם אנשיו גם מתפעל את ההופעות עצמן. "יש עלינו הרבה מאוד אחריות וצריך להיות מרוכזים מאוד. אם יש גשם זו בעיה, רוח - בעיה.

41552282-9	14/03/2014	מנריב - סופשבוע	עמוד 46	7/10	26.87x33.81
קרקס שוודי הקריבי - 39832					

←
מתחם בגודל
ארבעה דונם.
חבורת האקסטרים
של הקטור.
למטה: חואן
והימנה

הקטור גרסיה רמירז (בתמונה על החבל): "יש רגעים שמרגישים פחד, אבל בדרך כלל לא. המשפחה שלי עצובה בכל פעם שאני נוסע, בגלל המרחק הגדול והסכנה שכרוכה במה שאני עושה, אבל זו העבודה שלי"

היא להכיר מישהו שעובד בקרקס ולנדוד איתו", היא אומרת.

לפני תשעה חודשים הפכה לסבתא מבתה בת ה-17. "היא חיה איתי עד גיל 13, אבל אז הגענו לקרקס שאסר על כניסת ילדים והיא עברה לאבא שלה. בכל פעם המר-חק הופך להיות קשה יותר בשבילי". חואן והימנה, שאחראים על כמה קטעי קישור במהלך ההופעה, הופיעו עד היום בארגנטינה, ספרד, פרו וברזיל, וכן על סיפונה של ספינת תענוגות שהגיעה כמעט לכל פינה בעולם.

עד כמה קשה לנהל זוגיות בדרכים? חימנה: "מצד אחד זה קל יותר, כי יש עם מי להיות, אבל זה יכול להיות גם אינטנסיבי ולא פשוט. יש ימים שלא רוצים לעבוד, כואב משהו או שרובנו - אבל ברגע שהאור רות נדלקים, הכל נמחק כמו בקסם".

חואן: "המשפחות שלנו גרות באזורים שונים בארגנטינה, וכשאנחנו חוזרים מסיבוב הופעות אנחנו תמיד לוקחים פסק זמן

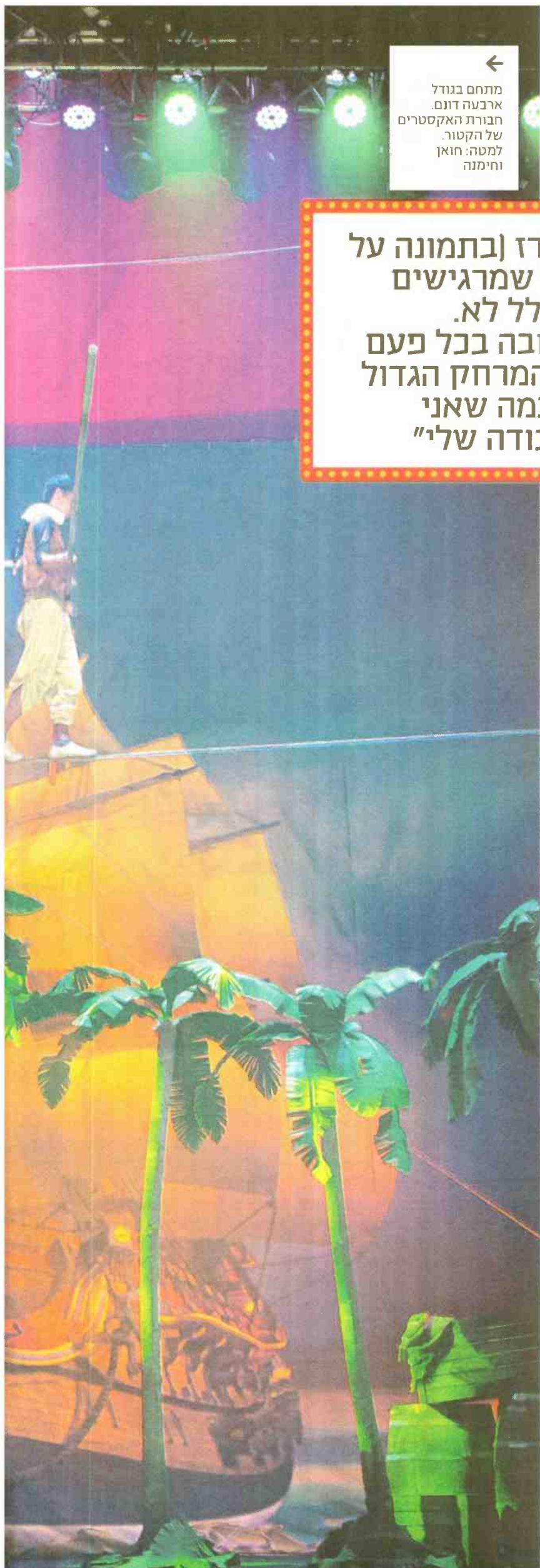
של חופית לוי, ששכרה ההפקה כרי שה סינים יוכלו לתקשר עם העולם. השניים, שהחלו להתאמן כבר בגיל צעיר, סיימו חמש שנות לימוד באקדמיה לאקרובטיקה, שם קמו בכל יום בשש וחצי בבוקר ותרגלו במשך תשע שעות ברציפות. "האימונים לא נגמרים אף פעם, הם נמשכים כל החיים", אומר קיו. עד כה עברו יחד באוסטרליה, רוסיה וארה"ב.

איך זה לנדוד ולעבוד ביחד?

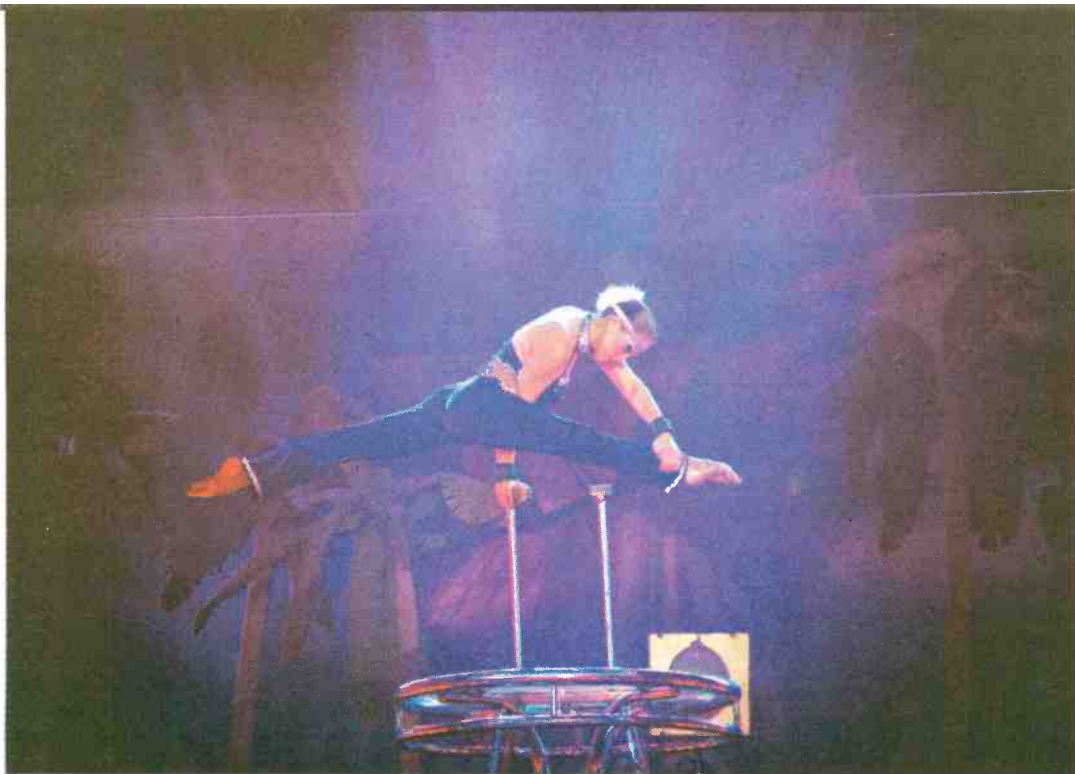
צ'י לונג: "אנחנו חברים טובים ומס-תדרים מצוין, והנדודים הם חלק מהעבודה שלנו. אם במקום יש תנאים טובים, אנחנו גם נהנים. יש דרישה גדולה מאוד לאקרובטים סיניים בעולם, וכל אחד יכול להשיג ויזה לצאת מהמדינה ללא בעיות מיוחדות".

הנאמבר שלהם הוא בעצם שני קטעים שחברו יחדיו. בראשון מקפיץ קיו על גופו ואזות בגדלים שונים ובשני הם מלהטטים במימנות מרשימה עם קערות וצלחות בקטע מסורתי שזכה לשם "השף השמח". את רוב העבודה עושה קיו. אני מתעניין אם זה מכיוון שהוא המוכשר מבין שניהם. "זה כי הוא הצעיר מבין שניהם", מסביר אלדר, הבמאי. "ככה זה אצל הסינים, הצעיר טוחן והמבוגר כבר עשה את שלו. זה עניין של כבוד".

אחריהם עולים הארגנטינאים חואן קטיובה, בן 31, ובת זוגו חימנה שירל-בי, בת 35 - הליצנים ששום קרקס לא יכול בלעדיהם. בניגוד לחואן, שגם הוא מגיע ממשפחת קרקס ומחיי נדודים, חימנה היא בת לאם פרופסורית ואבא עיתונאי. היא התאהבה בקרקס כשהייתה קטנה והחלה לעבוד בו כרקדנית בגיל 23. לאחר שפגשה את חואן לפני תשע שנים, עשתה הסבה לליצנות כרי שיוכלו לנדוד יחד. "הדרך היחידה לזוגיות בחיים כאלה,

26.38x33.83	8/10	47	עמוד	סופשבוע	14/03/2014	41552289-6
קרקס שוודי הקריבי - 39832						

דורון "קופי" עציוני, ממפיקי המופע: "בכל מקום שאנחנו מגיעים אליו ושומעים שאנחנו ישראלים הופכים אותנו מיד לאורחי כבוד. אין היום קרקס במובן המסורתי של המילה. יש מפיקים, ויש להם אוהל וציוד ותוכן שמשתנה משנה לשנה. זו נישה עולמית קטנה שמונה כמה אלפי אנשים, והפכנו לחלק מהקליקה שלה. זאת התמכרות"

↑
שפגט בין שמים
לארץ. לוליטה

חבורת האקסטרים של המופע: מלבד הליכת החבל הנועות הם רוכבים על שלושה אופנועים בכלוב קטן, בקטע מר-שים ומפחיד למדי. "הדבר היחיד שימנע ממני להמשיך להסתכן הוא הילד שלי", הוא אומר לי בעיניים נוצצות, "בכל פעם שאני מדבר עליו אני מתחיל להתרגש. הוא יגיע לכאן בקרוב עם אמא שלו לכמה חודשים".

ההכנות למופע מתקרמות בעצלתיים. אלדר, הבמאי, נשכב על כמה כיסאות באר-לם ותופס תנומה. אלחנדרה מסתובבת צר לעת עם תחבושת על הרגל, אבל מרגיעה שהיא תהיה בסדר והכדורים שלקחה לא ישפיעו על המופע. "סמין פרביאש ורנה ירון, המלבישות, מגיעות עם שלל בגדים ותיקונים של הרגע האחרון. הן נכנסות לקרוון ויסמין מתחילה לתפור במרץ. "לא היה לנו מספיק זמן", אומרת רנה, "היינו צריכות לפחות עוד שבוע".

ככל שהזמן עובר ושעת ההופעה מתקרבת האנרגיות מתחילות לעלות. המשתתפים מתלבשים ומתאפרים, הקטור והחבורה מסיימים להתאמן, הסינים מורדים כובעי פיראטים, הצוות הטכני עורך חזרות אח-רונות של קיפול ציוד והמנחה אלדר טורנר משנן שוב את הטקסטים שלו.

טורנר הוא הישראלי היחיד במופע: בן 35 מחולון שסיים את לימודיו בבית צבי לפני עשור, והיום הוא מנחה הקרקסים היחיד בישראל. "פעם הציע לי קרקס שה-

קצר זה מזה".
האם קרקסים נחשבים לפופולריים בארגנטינה?

חימנה: "הקרקסים בארגנטינה הם חלק בלתי נפרד מהתרבות אבל הם סובלים כרגע מבעיות כלכליות, כך שאיכות ההופעות ירדה, לא משלמים ואין תלבושות ותאורה כמו שצריך".

אתם עדיין מתרגשים מההופעות?
חימנה: "אני אוהבת מאוד את האדרנלין וההתרגשות סביב כל העניין".
חואן: "בכל הופעה אני מרגיש כמו ילד שקיבל מתנה ומתחיל לפתוח אותה".
אתם יודעים, יש אנשים שמפחדים מליצנים.

חימנה: "אני מבינה שילד מפחד מליצן, ובמקרה כזה אנחנו מניחים לו. זה פחות מובן לי כשזה נוגע למבוגרים. זה מוזר בעיניי. זו בסך הכל הצגה".

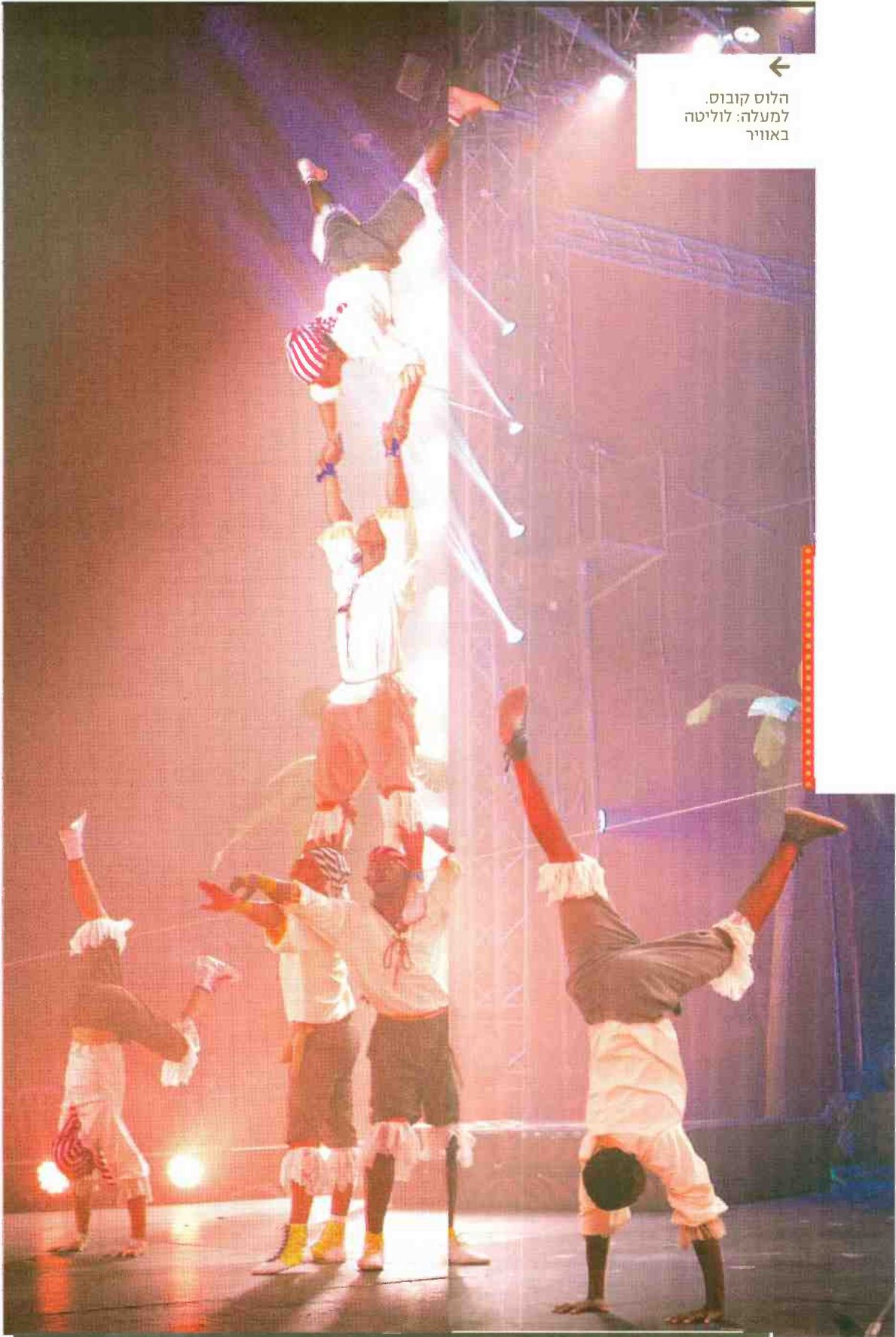
שתי ידיים שבורות

כמה ימים לאחר מכן, בשעות הצהריים המוקדמות שלפני החזרה הגנרלית, הא-זור שומם למדי. חזרות הלילה הארוכות התישו את המשתתפים ורובם נחים במת-חם המגורים. בינתיים, הצוות הרומני עמל על הכנת הכלוב לאופנועים שסופסוף הגיע, והקטור, היחיד שמופיע בקרקס כבר חמש שנים, מחכה לרגע שבו יוכל כבר להתאמן.

הקטור ושלושת חבריו הצעירים הם

41552295-3	14/03/2014	מעריב - סופשבוע	עמוד 48	9/10	24.11x37
קוקט שודדי הקריבי - 39832					

לוליטה מושקובה מבצעת תרגיל אקרובטיקה מרשים בתוך כדור שקוף בגובה עשרה מטרים מעל פני האדמה (בתמונה). "בהתחלה פחדתי מאוד", היא אומרת. "אני סובלת מפחד גבהים", היא מודה. "עברו כמה חודשים של עבודה על הקטע שלי עד שירד מפלס הפאניקה"

הלוס קובוס.
למעלה: לוליטה
באוויר

נחיתי בארץ להמשיך איתו לסיכוב בכו-
לגריה, וסירבתי", הוא מספר. "אם הייתי
צעיר יותר ורווק אולי הייתי הולך על
זה".

ברחבת המגורים המרכזית מתחממים
חברי להקת "לוס קובוס": שישה צעירים
שחומי עור, שנחשבים לאחת מלהקות הא-
קרובטים הטובות בעולם. המנהיג שלהם
הוא ג'ון רודריגז, שכולם קוראים לו צ'ינו.
בחור מרשים וחייכני בן 26, שגדל בשכונת
אקווה בלנקה בקאלי, בירת הסלסה, הסמים
והעוני של קולומביה. "בגיל 10 הכניי
סו אותי לבית של ילדים שלהורים שלהם
לא היה כסף להחזיק אותם", הוא מספר.
"למדנו שם מוזיקה, נגרות ושיעורי קרקס.
אהבתי מאוד כרוזגל, אז רציתי ללמוד איך
לעשות סלטות אחרי כיבוש שער - וככה
נדלקתי על העניין".

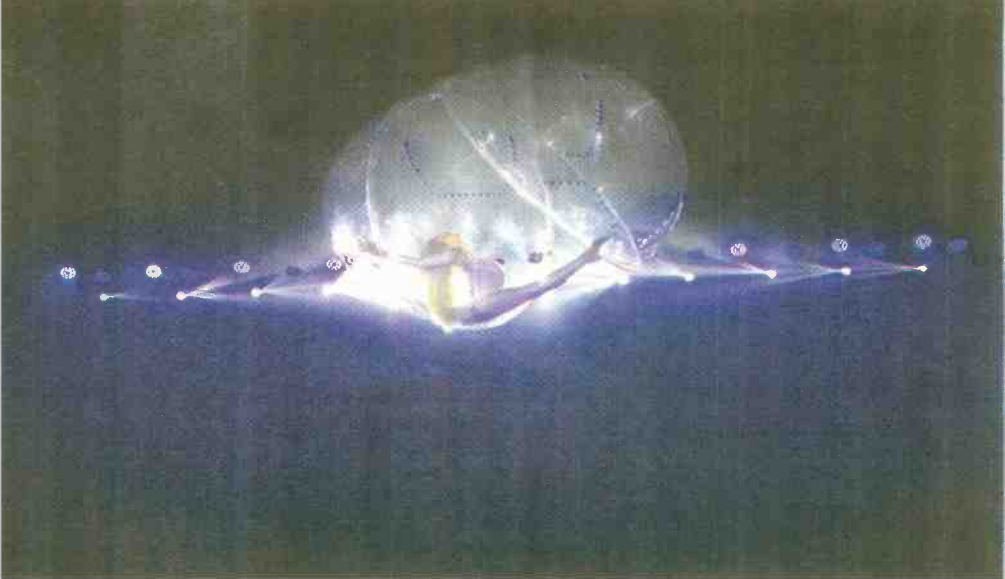
בגיל 12 החל צ'ינו ללמוד באקדמיה
לקרקס, לצד לימודים רגילים בלילה. בגיל
16 הקים עם חבריו את הלהקה, שנקראת
על שמו של מנהל האקדמיה הקטור פביו
קובוס, שהלך לעולמו. כבר עשור הם נוד-
רים בעולם. "אנחנו משלבים סלסה, קפוא-
רה, תאטרליות, שמחת חיים וכמובן אקר-
בטיקה", הוא אומר. "אני אוהב את זה ולא
מפחד מכלום, אף ששברתי לפני שבע שנים

את שתי הידיים. כשהגוף יבגור בי, אעבור
לאימון".

שעת ההופעה מתקרבת ואנשי הה-
פקה מזרזים את המשתתפים להגיע אל
מאחוריי הקלעים. הם נרגשים וחגיגיים.
הקהל, שמורכב כולו ממוזמנים, מתחיל
להציף את אוהל הכניסה המציע מזון
מהיר כמיטב הז'אנר. למקום מגיעים גם
אמבולנס וכבאית, לכל צרה שלא תהיה.
הצוות הרומני מקבל כובעים של שורדי
ים, צ'ינו מלמד את קיו לרקוד סלסה ולר-
מד ממנו איך לסובב שני כדורי סל על
האצבע, ואנטון מנפח בלונים שיפוצץ
בקרב.

קופי, שרואה את החבורה שלו מתחילה
להתגבש, מבסוט. "האנשים פה צעירים
ונמצאים הרבה יחד, ובאופן טבעי מתפת-
חים רומנים ויש הרבה חגיגות", הוא אומר
והולך לפתוח את הערב עם הסבר לקהל על
סדרי החזרה הגנרלית. "האמת היא שעוד
לא עשינו חזרה מלאה עם הכל", מתוודה
אלדר המנחה רגע לפני שהמופע מתחיל,
"זה שבוע כזה שמרפי בא הרבה לבקר. אבל
יהיה בסדר".

ובאמת היה בסדר, והרבה יותר מזה.
במשך שעה וחצי עלתה החבורה והציג-
ה מופע מרשים ומקצועי בן 15 קטעים,

41552297-5	14/03/2014	מַעְרִיב - סופשבוע	עמוד 49	10/10	15.17x33.59
קרקס שודדי הקריבי - 39832					

חימנה שירלבי (בתמונה): "הקרקסים בארגנטינה הם חלק בלתי נפרד מהתרבות, אבל הם סובלים כרגע מבעיות כלכליות כך שאיכות ההופעות ירדה, לא משלמים ואין תלבושות ותאורה כמו שצריך. גם כאן יש ימים שלא רוצים לעבוד, כואב משהו - אבל ברגע שהאורות נדלקים, הכל נמחק"

שגובה בתאורה איכותית ומוזיקה טובה; לוליטה עשתה שפגט בין שמים לארץ והצליחה לא לחטוף חצים, הקובוס עופו באוויר ולא הפסיקו לרקוד ולחייך, הליצנים הפעילו את הקהל והחבורה של הקטור גרמה להם להחסיר פעימה. אבל הצופים, בחלקם, אולי כי לא שילמו על הכרטיס, הסתובבו באולם ודיברו בטלפון כאילו לא מדובר בחלל שבו מתקיימת כרגע הצגה.

"אני מודה לכולכם, המופע היה טוב מאוד", סיכם אלדר באנגלית את ההופעה מול החבורה הנרגשת, שזכתה מיד לתר-

גום בספרדית, רוסית וסינית, ואז הודיע על רשימת שינויים וקיצורים עליה יעבדו מחר, בשעות שלפני מופע הבכורה. משם עברו כולם אל הבמה, לצילומים משותפים עם האוצר האבוד. "זה ז'אנר שלטעמי יש לו מקום גם בעולם של האיידר וגם של האייפון", אומר לי קופי לפני שאנחנו נפרדים, "יש פה משהו אנלוגי שלא משתנה, סוג של אמנות גבוהה שהקרקס משמר. אנחנו רק עוטפים אותה בעטיפה מודרנית." ⊗

sofash@maariv.co.il

↑
אם פרופסורית
ואבא עיתונאי.
חימנה
והמלבישה
יסמין (למעלה),
והלוס קובוס